

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 39

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Karlavägen 99 den 7 April 1932.

Min älskade Pär!

Det förefaller mig, som om det vore så mycket att tala om, att jag börjar på ett stort papper.

Först och främst tack för det efterlängtsade dagens brev!

Brevet med tyck stil var från en prästdotter, som vill ha anställning i Sverige. Prästens brev kommer här, de övriga redde jag upp på egen hand. - Tänk, att din röst hade nått ända till Egypten!

Så skall jag framföra ett uppslag, som jag vet, att du fränsäger dig, men för ordningens skull får det lov att uttåkas.

Jo, Svenska Turistföreningen planerar en s. k. svensk afton i Köpenhamn, och sekreteraren⁴⁾ dr Murick har bitt från Bohemian försöka utlösa om det vore möjligt, att du ville medverka. Det skulle förskaffa föreningen en sådan succé. Det vill du väl inte? Men var så förfärligt snäll och titta på vad jag lämpligen skall motivera avslaget med!

Det var bra sorgliga nyheter om Birger. Naturligtvis måste du göra slut med affären Postpaketten.

Om du nu betår upp honom och lovar honom vist i månaden, så lät honom sedan gå till Botken, om han inte vill arbeta! Det tror jag inte någon skulle klanda dig för.

Det var tråkigt, att du hade nej till Eva Skudens förslag att få komma till Märbacka. Vets därför, att hon var så besvärande rädd, att du skulle finna henne påfugen, dels därför, att jag, när jag i går kväll vid samtal om min hälsöta i Ensk. Banken, som hon besökar, fick höra detta, lognade henne och sade, att det kunde jag inte tro du skulle ta illa upp.

Hon hade förtut den lilla biavisiteten att få se Märbacka och använda den "hål-dag", som blir en följd av föredraget på fredagskvällen, till en trevlig bil-färd och intressant besök hos dig. Hon sade, att hon i går blev förgärligt Birger, att om måste det bli "skopp". Så inte hade hon ännu befrut honom.

+ Minn dig om att jag vill ha
koppen och talade, så jag skruv
gallet.

Det är ju hemiska saker, som hänt, sedan jag
sist skrev. Tank, att den frögiska gloria, som omgivit N., skall
upplösa sig så brutalt!

Stockholmarna äro ett fantasifullt släkte, och jag
vet inte hur vitt ett rykte skall vara, för att de inte
skulle tro det. Emellertid påstas det, att den starke
Rydbeck skulle försökt att följa N:s exempel, men
misslyckats, och att han hela tiden har måst åktas.

Och tank, att det finns de, som äro övertygade, att inte
bara han utan också de övriga direktörerna varit i
god tro! Braderen till Kreuger, Annas mör, har stått alldeles
utanför trasset. Men Anna har gjort sådana förhållanden
på trändstickor och L. M. Eriksson, att hon har sagt upp
sin väning och tagit en där mindre här i huset, som
jag funderade på.

Ännu skall det inte svida i de beprövade bank-
och affärsherrarna i Göteborg, en Mannheimer, en
Eriksson, en Carlander, att på sätt, som nu sker,
nödys skydda inför hela landet som turade!

När en morgondagens stämman och nästa
kommuniké från utredningsmännen äro överstämmande,
för vi väl vilja oss för sensationer en tid. Det är
verkligen nervositet.

Kanske kan jag inte låta bli att skriva
snart igen. Nu måste jag ägna mig åt Majan.
Hon har varit så snäll och glad och bryr hela tiden
då som ett skott, det började värka i hennes operation,
är, och hon har legat om i tre dagar, utan att jag får
finna läkare. Sjätte tar jag jodum colloidal.

Förbät skallet! Guder

Vän

Malborg.